

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Timofti Vladimir,
judecători: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav și de către inculpații Demirci Elif și Demirci Burak, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Demirci Burak XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, fără loc permanent de trai în Republica Moldova;

Demirci Elif, născută la XXXXX, originară din XXXXX, fără loc permanent de trai în Republica Moldova.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.01.2018 – 18.04.2018;

Instanța de apel: 21.06.2018 – 15.11.2018;

Instanța de recurs: 01.02.2019 – 15.05.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18.04.2018, Demirci Burak a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal și în baza acestei norme legale, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 de unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 de lei.

Demirci Elif a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal și în baza acestei norme legale, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 525 de unități convenționale, ceea ce constituie 26 250 de lei.

S-a încasat în mod solidar de la Demirci Burak și Demirci Elif în beneficiul statului, suma de 4 200 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru efectuarea expertizei nr.35/12-12 din 12.01.2018.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Demirci Burak, la 04.01.2018, aproximativ la ora 13:00, traversând frontiera de stat prin punctul de trecere al frontierei a Aeroportului Internațional Chișinău pe direcția „ieșire”, cu destinația orașului Milano, Italia, împreună cu Demirci Elif, născută la XXXXX și minora XXXXX, născută la XXXXX, urmărind scopul deținerii și folosirii documentelor oficiale false, confecționate și vândute lor de către persoane neidentificate, au prezentat pentru control pașapoartele internaționale ale Turciei, cu seriile și nr. XXXXX, XXXXX și XXXXX, pretins a fi eliberate pe numele acestora la 14.05.2017. Drept urmare, fiind supuse unui control, actele la care s-a făcut referință, conform informației parvenite de la Centrul de Cooperare Polițienească Internațională al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova, sub nr. 34/33-257 din 04.01.2018, s-a stabilit că, pașapoarte turcești cu seriile și nr. XXXXX, XXXXX și XXXXX, au fost eliberate oficial altor persoane decât cele nominalizate. Astfel, fiind suficiente temeiuri de a presupune că pașapoartele deținute de către persoanele nominalizate sunt false, în privința acestora s-a dispus efectuarea unei expertize, conform căreia, reieșind din raportul nr. 6 din 11.01.2018 s-a constatat: „Blanchetele pașapoartelor Republicii Turcia cu seria și nr. XXXXX, eliberat pe numele lui Demirci Burak, a.n. XXXXX, la data de 14.05.2017, XXXXX eliberat pe numele lui Demirci Elif, a.n. XXXXX, la data de 14.05.2017 și XXXXX eliberat pe numele lui XXXXX, a.n. XXXXX, la data de 14.05.2017, sunt confecționate dintr-un suport asemănător cu hârtie cu semn filigran și fibre de protecție încorporate în masa suportului, elemente fluorescente în raze UV cu folosirea formelor de tipar de tip offset-plasa de fond și rubricile, imprimantă jet de cerneală - fotografia posesorului și numărul pașaportului de pe prima pagină, imprimanta laser - completarea rubricilor, fotografia secundară și numărul pașaportului de pe pagina cu date personale și perforarea laser - numărul de pe paginile 5 - 58 și forzațul din spate, corespund cu metoda de confecționare a blanchetei pașaportului Republicii Turcia autentic, dar conțin manipulări redacte prin rebroșarea documentelor și substituirea paginilor nr. 1 - 2 și 59 - 60 cu cele actuale.”

Demirci Elif, la 04.01.2018, aproximativ la ora 13:00, traversând frontiera de stat prin punctul de trecere al frontierei a Aeroportului Internațional Chișinău pe direcția „ieșire”, cu destinația orașului Milano, Italia, împreună cu Demirci Burak, născut la XXXXX și minora XXXXX, născută la XXXXX, urmărind scopul deținerii și folosirii documentelor oficiale false, confecționate și vândute lor de către persoane neidentificate, au prezentat pentru control pașapoartele internaționale ale Turciei, cu seriile și nr. XXXXX, XXXXX și XXXXX, pretins a fi eliberate pe numele acestora la 14.05.2017. Drept urmare, fiind supuse unui control, actele la care s-a făcut referință, conform informației parvenite de la Centrul de Cooperare Polițienească Internațională al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova, sub nr. 34/33-257 din 04.01.2018, s-a stabilit că, pașapoarte turcești cu seriile și nr. XXXXX, XXXXX și XXXXX, au fost eliberate oficial altor persoane decât cele nominalizate.

Astfel, fiind suficiente temeiuri de a presupune că pașapoartele deținute de către persoanele nominalizate sunt false, în privința acestora s-a dispus efectuarea unei expertize, conform căreia, reieșind din raportul nr. 6 din 11.01.2018 s-a constatat: „Blanchetele pașapoartelor Republicii Turcia cu seria și nr. XXXXX, eliberat pe numele lui Demirci Burak, a.n. XXXXX, la data de 14.05.2017, XXXXX eliberat pe numele lui Demirci Elif, a.n. XXXXX, la data de 14.05.2017 și XXXXX eliberat pe numele lui XXXXX, a.n. XXXXX, la data de 14.05.2017, sunt confecționate dintr-un suport asemănător cu hârtie cu semn filigran și fibre de protecție încorporate în masa suportului, elemente fluorescente în raze UV cu folosirea formelor de tipar de tip offset-plasa de fond și rubricile, imprimantă jet de cerneală - fotografia posesorului și numărul pașaportului de pe prima pagină, imprimanta laser - completarea rubricilor, fotografia secundară și numărul pașaportului de pe pagina cu date personale și perforarea laser - numărul de pe paginile 5 - 58 și forzațul din spate, corespund cu metoda de confecționare a blanchetei pașaportului Republicii Turcia autentic, dar conțin manipulări redată prin rebroșarea documentelor și substituirea paginilor nr. 1 - 2 și 59 - 60 cu cele actuale.”

Astfel, prin acțiunile lor au comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, după semnele calificative - *confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvârșite de mai multe persoane și referitor la un document de importanță deosebită.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Oleg Palii în interesele inculpaților Demirci Elif și Demirci Burak, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond și emiterea unei decizii, prin să fie încetat procesul penal din motiv că fapta a fost comisă în stare de extremă necesitate, invocând următoarele argumente:

- prima instanță a încălcat prevederile art. 275 alin.(9) Cod de procedură penală, precum și art. 35 Cod penal, care reglementează instituția juridică a stării de extremă necesitate, dat fiind că inculpații au comis infracțiunea fiind nevoiți să fugă din Turcia, motiv pentru care au solicitat azil în Republica Moldova;

- prima instanță nu a ținut cont de declarațiile inculpaților precum că au fost deținuți în închisoare în Turcia și că au fost supuși torturii, iar Demirci Elif a fost violată în locurile de detenție;

- conform informației de la CRVT „Memoria”, inculpații sunt incluși într-un program de reabilitare pentru stres post-traumatic. De asemenea, apelanții menționează că un argument în plus pentru confirmarea necesității de a fugi din Turcia îl constituie faptul că în Republica Moldova a fost reținut directorul unui liceu privat, persoană care deține cetățenia Turciei și se presupune că a fost reținut din motive politice.

3.1. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpații Demirci Elif și Demirci Burak și avocatul acestora Palii Oleg, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond și emiterea unei decizii, prin care să fie încetat procesul penal din motiv că fapta a fost comisă în stare de extremă necesitate, invocând argumente similare ca și în primul apel.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2018, au fost admise apelurile declarate de către inculpații Demirci Elif și Demirci Burak și de către avocatul Palii Oleg în numele acestora, casată parțial, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința în latura penală, și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Cauza penală de învinuire a lui Dermici Burak de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost încetată în legătură cu liberarea acestuia de răspundere penală, cu atragerea lui Dermici Burak la răspundere contravențională.

În temeiul art. 55 alin. (2) lit. a) Cod penal, lui Dermici Burak i s-a stabilit o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 (una sută cincizeci) de unități convenționale, echivalentul sumei de 7 500 lei (șapte mii cinci sute de lei).

Cauza penală de învinuire a lui Demirci Elif de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal a fost încetată în legătură cu liberarea acesteia de răspundere penală, cu atragerea lui Demirci Elif la răspundere contravențională.

În temeiul art. 55 alin. (2) lit. a) Cod penal, lui Demirci Elif i s-a stabilit o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 (una sută cincizeci) de unități convenționale, echivalentul sumei de 7 500 lei (șapte mii cinci sute de lei).

S-a menținut fără modificări sentința primei instanțe în partea în care s-a decis soarta cheltuielilor de judecată și a corpurilor delictive.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a reținut că, sentința primei instanțe a fost pronunțată la 18.04.2018, iar ulterior acestei date, la 14.05.2018 a fost emisă hotărârea Curții Constituționale nr.12, prin care a fost declarată neconstituțională lit. c) de la alin. (2) al art. 361 Cod penal.

Astfel, la pct. 62 – 63 din hotărârea menționată, Curtea a stabilit că, „art. 361 alin.(2) lit. c) Cod penal este susceptibil de interpretare extensivă defavorabilă făptuitorului iar, așa cum a reiterat recent Curtea Europeană în cauza Prigală versus Republica Moldova, 13.02.2018, §§38 – 40, interpretarea extensivă defavorabilă constituie o încălcare a art. 7 din Convenția Europeană. Așadar, în lipsa unor repere obiective, inclusiv normative, atribuirea unui document a importanței deosebite se face la discreția celor care aplică legea penală, justițiabilul găsindu-se într-o stare de insecuritate juridică”.

Ținând cont de faptul că, hotărârile Curții Constituționale sunt obligatorii și intră în vigoare la data adoptării, dat fiind că, în particular, prin Hotărârea Curții Constituționale nr.12 a fost declarată neconstituțională lit. c) de la alin.(2) al art. 361 Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis de a exclude din învinuirea înaintată inculpaților calificativul „referitor la un document de importanță deosebită”.

De asemenea, instanța de apel a reținut că în mod contrar învinuirii înaintate și concluziilor primei instanțe, nu s-a constatat faptul că inculpații au confecționat ei înșiși actele oficiale care acordă drepturi și eliberează de obligații, astfel că din învinuirea acestora urmează a fi scoasă sintagma „confecționarea”.

Mai mult, instanța de apel a menționat că și în rechizitoriu, deși lui Demirci Burak și Demirci Elif li se incriminează confecționarea actelor oficiale care acordă drepturi și eliberează de obligații, totuși procurorul nu a redat nici o frază referitor la faptul că acestea ar fi fost confecționate de către inculpați, dar a indicat că „Demirci Burak și Demirci Elif, urmărind scopul deținerii și folosirii documentelor oficiale false, confecționate și vândute lor de către persoane neidentificate ...”.

În concluzie, reieșind din cele menționate supra, instanța de apel a conchis că, în acțiunile inculpaților Demirci Elif și Demirci Burak se întrunesc semnele calificative ale infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal – deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvârșite de mai multe persoane.

Instanța de apel a reținut că deși inculpații și-au recunoscut integral vina, vinovăția acestora în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal este dovedită și prin următoarele probe cercetate de către instanță, și anume:

- raportul de expertiză nr.6 din 11.01.2018 (f. d. 37 – 47, vol. I);
- procesul – verbal din 17.01.2018 de audiere a martorului Grosu Mihal (f. d. 31 – 32, vol. I);
- procesul – verbal din 04.01.2018 privind controlul de frontieră (f. d. 14, vol. I);
- procesul – verbal din 04.01.2018 privind controlul de frontieră (f.d.18, vol. I).

Instanța de apel a reiterat că acceptând ipotetic versiunea inculpaților că au părăsit teritoriul Turciei din cauza unui pericol iminent, având la dispoziție unica soluție – de a ieși din țară utilizând acte false, *atunci nu se explică de ce atunci când au ajuns pe teritoriul Republicii Moldova inculpații au continuat utilizarea documentelor oficiale false*, deși aici nu erau persecutați și nu exista nici un pericol iminent.

Totodată, instanța de apel a reiterat că legea penală se bazează inclusiv și pe principiul umanismului, care interzice cauzarea suferințelor fizice sau lezarea demnității omului, precum se bazează și pe principiul individualizării pedepsei penale, iar în speță, reieșind din personalitatea inculpaților și din caracterul infracțional al faptei, nu este rațional să fie aplicată o pedeapsă prea aspră, de natură să umilească inculpații și să discrediteze autoritățile de stat.

În concluzie, cu referire la individualizarea pedepsei, având în vedere circumstanțele cauzei elucidate supra, ținând cont de faptul că, inculpații și-au recunoscut vina, se căiesc sincer de cele comise, au comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, au un loc stabil de trai în Republica Moldova, au un copil minor la întreținere, pe care este dificil să-l întreții în calitate de solicitant de azil, dar de care inculpații au grijă, ținând cont de faptul că inculpații sunt tineri, formează o familie, având în vedere că circumstanțele atenuante prevalează, iar cele agravante lipsesc cu desăvârșire și întrucât la materialele cauzei nu există probe care ar atesta că liberarea inculpaților de răspundere penală și tragerea lor la răspundere contravențională, cu stabilirea unei sancțiuni contravenționale fiecăruia, sub formă de amendă, nu ar duce la corectarea inculpaților, instanța de apel a conchis de a înceta cauza penală de

învinuire a lui Demirci Burak și a lui Demirci Elif de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal în legătură cu liberarea acestora de răspundere penală, cu atragerea lui Demirci Burak și a lui Demirci Elif la răspundere contravențională și în temeiul art. 55 alin. (2) lit. a) Cod penal, lui Demirci Burak și lui Demirci Elif li s-a stabilit câte o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 de unități convenționale fiecăruia, echivalentul sumei de 7 500 lei (fiecăruia).

În ceea ce privește cerința acuzatorului de stat privind aplicarea în privința inculpaților a măsurii de siguranță – expulzarea, instanța de apel a reținut că potrivit art. 105 Cod penal, cetățenilor străini și apatrizilor care au fost condamnați pentru săvârșirea unor infracțiuni li se poate interzice rămânerea pe teritoriul țării.

În speță, inculpații au declarat că nu doresc să se întoarcă pe teritoriul Turciei și doresc o viață bună pentru copilul lor. La fel, instanța de apel a reamintit că inculpații urmează a fi atrași la răspundere contravențională, dar nu penală, fapt care întărește concluzia de a nu aplica expulzarea în privința inculpaților.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și inculpații Demirci Elif și Demirci Burak.

6.1. La 11 ianuarie 2019, în termen, declarând recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Instanța de apel în partea descriptivă a deciziei (pct.50) își motivează eronat soluția privind respingerea de către instanța de fond a cerinței acuzatorului de stat cu referire la încasarea de la inculpați a cheltuielilor de judecată, deși potrivit soluției adoptate de către instanța de fond cheltuielile de judecată au fost admise și dispusă încasarea acestora în volum deplin de la inculpați. Ca mai apoi în dispozitivul deciziei, instanța de apel să rețină o altă situație contrară argumentelor invocate în descriptiv, specificând că se mențin fără modificări sentința primei instanțe în partea în care s-a decis asupra cheltuielilor de judecată și a corpurilor delictive.

- instanța de apel a admis erori de drept privind aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal - liberarea de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională, erori de drept, cuprinse de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale

- aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal în privința inculpaților Demirci Burak și Demirci Elif este contrară prevederilor art. 2 alin. (2) Cod penal, care stipulează că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Concomitent, pedeapsa aplicată este contrară scopului pedepsei penale de corectare a condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

6.2. La 22 februarie 2019, în termen, declarând recurs ordinar inculpații Demirci Elif și Demirci Burak, prin care solicită admiterea recursului, casarea

deciziei cu emiterea unei hotărâri de încetare a procesului penal, pe motiv că fapta a fost comisă în stare de extremă necesitate.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 11) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Instanța de apel a neglijat faptul că în cadrul urmăririi penale a fost încălcată o normă imperativă din Codul de procedură penală, care la art. 275 alin 9), prevede: "Urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care:... 9) există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală. ";

- Instanța de apel a neglijat faptul, că în cadrul urmăririi penale nu au fost aplicate normele art. 35 al Cod penal, care prevede starea de extremă necesitate, ca una din cauze ce înlătură caracterul penal al faptei;

- au deținut și folosit pașapoartele falsificate cu scopul de a părăsi Turcia și de a solicita azil într-o țară sigură, astfel salvându-și viețile și viața fiicei minore. Au solicitat azil în Republica Moldova. Solicitarea azilului, în cazul lui Demirci Elif, a avut loc la 10.01.2018. În cazul lui Demirci Burak prima cerere de azil a fost depusă la administrația penitenciarului la 11.01.2018, dar "s-a pierdut". La 31.01.2018, la insistența juriștilor din cadrul Agenției ONU pentru Refugiați (UNHCR), în cancelaria Penitenciarului 13 a fost înregistrată a doua cerere de azil a lui Demirci Burak și a fost remisă conform competenței către Biroului Migrație și Azil al MAI;

- La 24.05.2018, au recepționat de la Centrul de Reabilitare a Victimelor Torturii (RCTV) "Memoria" Rapoartele nr. 8 (în privința lui Demirci Burak) și nr. 11 (în privința lui Demirci Elif) de evaluare / constatare, realizate conform prevederilor Protocolului de la Istanbul. Ambele Rapoarte afirmă că în conformitate cu art. 1 al Convenției ONU împotriva torturii, sunt considerați drept victime a torturii, a tratamentelor inumane și degradante suferite în țara de origine - Turcia. În ambele Rapoarte sunt descrise tehnici de tortură fizică și psihologică la care am fost supuși în Turcia. Ambele Rapoarte, la Capitolul VII "Concluzii și recomandări" enunță: Starea psiho-emoțională a pacientului / pacientei este în corelare cu evenimentele traumatizante relatate și rămâne instabilă, cu agravări frecvente, îndeosebi în situații de stres. Ambele rapoarte nu lasă nici un dubiu că declarațiile lor cu privire la tortura și tratamentele inumane și degradante despre care au vorbit în fața instanței de fond, nu sunt doar declarații. Rapoartele confirmă fără echivoc că într-adevăr au fost supuși torturilor și tratamentelor inumane și degradante;

- La 31.10.2018 Avocatul Poporului (Ombudsmanul) a expediat în adresa Curții Supreme de Justiție, SIS și BMA un Aviz în care descrie situația lor și reiterează faptul că în Turcia, riscul supunerii la acte de tortură este eminent! Ombudsmanul citează, în Avizul său, rapoartele mai multor instituții internaționale, care descriu situația curentă în penitenciarele din Turcia și relatează cu lux de amănunte existența torturii și tratamentelor inumane și degradante în penitenciarele din Turcia.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează că, temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază că, potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit conținutului recursurilor, recurenții invocă temeiurile de drept prevăzute în pct. 6), 10) și 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; există o cauză de înlăturare a răspunderii penale.*

8. *Cu privire la argumentele recursului procurorului în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Harti Vladislav*, prin care se indică că, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent în acest sens nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, că instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia de a menține fără modificări sentința primei instanței în partea în care s-a decis soarta cheltuielilor de judecată și a corpurilor delictive, iar invocarea recurentului precum că, instanța de apel eronat și-a motivat soluția privind respingerea de către instanța de fond a cerinței a acuzatorului de stat cu referire la încasarea de la inculpați a cheltuielilor de judecată, deși potrivit soluției adoptate de către instanța de fond, cheltuielile de judecată au fost admise și dispusă încasarea acestora din contul inculpaților, Colegiul penal o apreciază ca una ne semnificativă, calificând eroarea dată drept o omisiune mecanică, ci nu poate influența soluția acordată de către instanța de apel.

Sunt neîntemeiate, în opinia Colegiului penal, și argumentele recurentului privind individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpaților sub aspectul

temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stabilește că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Astfel, Colegiul penal relevă, că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Cu referire la acest argument, Colegiul penal constată, că acesta nu conține indicarea unor concrete erori de drept, iar împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, denotă că aceasta a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpaților, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a conchis, că cauza penală de învinuire a lui Demerci Burak și Demerci Elif de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal urmează a fi încetată în legătură cu liberarea acestora de răspundere penală, cu atragerea acestora la răspundere contravențională, iar în temeiul art. 55 alin. (1) lit. a) Cod penal li s-a stabilit o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 de unități convenționale, echivalentul a 7500 lei.

Totodată Colegiul penal atestă, că instanța de apel corect a stabilit măsura și mărimea pedepsei în privința inculpaților, la aprecierea căreia a luat în considerație, că inculpații și-au recunoscut vina, se căiesc sincer de cele comise,

au comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, au loc stabil de trai în Republica Moldova, au copil minor la întreținere, pe care este dificil să-l întrețină în calitate de solicitant de azil, dar de care inculpații au grijă, inculpații fiind tineri, formează o familie, circumstanțele atenuante prevalează, iar cele agravante lipsesc, cât și la materialele cauzei penale nu există probe care ar atesta că liberarea inculpaților de răspundere penală și tragerea lor la răspunderea contravențională, cu stabilirea unei sancțiuni contravenționale fiecăruia, sub formă de amendă, nu ar duce la corectarea inculpaților.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpaților, pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpaților este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

8.1. Cu privire la argumentele recursului declarat de către inculpații Demerci Elif și Demerci Burak, prin care se indică că, există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, din motiv că fapta a fost comisă în stare de extremă necesitate, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a făcut referire la art. 38 Cod penal, care prevede că, nu constituie infracțiune fapta, prevăzută de legea penală, săvârșită în stare de extremă necesitate. Este în stare de extremă necesitate persoana care săvârșește fapta pentru a salva viața, integritatea corporală sau sănătatea sa, a altei persoane ori un interes public de la un pericol iminent care nu poate fi înlăturat altfel.

Prin urmare, întemeiat a reținut instanța de apel că, inculpații dorind să părăsească teritoriul Turciei din cauza unui pericol iminent, având la dispoziție unica soluție – de a ieși din țară utilizând acte false, este inexplicabil faptul, în cazul în care inculpații au ajuns pe teritoriul Republicii Moldova *au continuat utilizarea documentelor oficiale false*, deși aici nu erau persecutați și nu exista niciun pericol iminent.

În acest context, inculpații aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, cunoscând că, actele ce le confirmă identitatea sunt false, au continuat să le dețină și folosească, prin urmare acțiunile acestora corect au fost calificate de către instanța de apel în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal după semnele calificative deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvârșite de mai multe persoane.

Astfel, reieșind din conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul constată că, criticile menționate în cererea de recurs au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și asupra lor aceasta s-a pronunțat, dându-le o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în pct. 5 al prezentei decizii, concluzii pe care instanța de recurs le însușește și nu consideră necesară repetarea acestora.

8.2. În concluzie, Colegiul reține că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurenți prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și

întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8.3. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav și de către inculpații Demirci Elif și Demirci Burak, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-i pe **Demirci Burak XXXXX** și **Demirci Elif**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **13 iunie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor